

درفراز استاد

یادمان استاد فرزانه، سرکار خانم مهرناز (زهرا) بهشتی رحمت الله علیها

معاونت آموزشی تربیتی جامعه الزهراء

اداره کل امور تربیتی

مهرماه ۱۴۰۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِلٰهِي تَوَلَّ مِنْ أَمْرِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ

دیباچه

امام خمینی (رحمت‌الله‌علیه) در فرمان تأسیس جامعه الزهراء (سلام‌الله‌علیها) در مرداد ماه ۱۳۶۳ فرمودند: «بانوان محترم ایران در طول انقلاب ثابت نمودند که همدوش مردان می‌توانند حتی در فعالیت‌های سیاسی و اجتماعی، خدمات‌های ارزشمندی به اسلام و مسلمانان نمایند و در تربیت و تعلیم جامعه بزرگ بانوان پیشتاز باشند». حیات مرحومه مغفوره استاد بهشتی (رحمت‌الله‌علیها) تابلوی روشنی از این فرمایش امام بود. حاجیه خانم بهشتی همان قدر که مادری نمونه و همسری شایسته بود، به عنوان استادی فرهیخته و عالمه و مدیری موفق و محبوب شناخته می‌شد.

به همین سبب که ارتحال جانشوزش در مهر ماه ۱۳۹۹ نه تنها خانواده و دوستانش که مجموعه عظیم جامعه الزهراء (سلام‌الله‌علیها) را دچار خسرانی عظیم نمود. و این نمونه‌ای از همان حدیث نورانی است که فرمود: «إِذَا مَاتَ الْعَالِمُ تَلَمَّ فِي الْإِسْلَامِ تَلْمَةٌ لَا يَسُدُّهَا شَيْءٌ إِلَّا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ».

ایام سالگرد ارتحال این استاد عزیز و بانوی نمونه بهانه‌ای است تا با مرور خاطرات و نکاتی از سیره رفتاری و عملی‌اش رنج فراق را بکاهیم و با آرمان‌ها و اهداف بلند حیات پربرکتش تجدید عهد نماییم.

این ویژه‌نامه تلاشی است مزجاء از

اداره کل امور تربیتی

جامعه الزهراء (سلام‌الله‌علیها)

برای بزرگداشت یاد و نام آن استاد فقید.

تقدیم بہ:

مادری مہربان و با محبت در عین صلابت و قاطعیت و ہمسری ہمراہ و فداکار؛

مدیری خلاق، طراح و نظریہ پرداز؛

استادی حاذق، دارای روحیہ تہا پوگر و فعال و پرائز شی؛

دغدغہ مند نسبت بہ دین، حوزہ ہا، طلاب و جوانان و عاشق ہدایت گری؛

گریزان از عناوین و مقام ظاہری و بی توجہ بہ حقوق مادی خود؛

طالب رشد علمی و معنوی در ہمہ مراحل زندگی حتی در سفر و تفریح؛

اہل تقوا و عمل خالصانہ؛

متواضع و بسیار سخاوتمند و دستگیر نیازمندان؛

حاجیہ خانم مہرناز بہشتی (رحمت اللہ علیہا)

پنجشنبه شب خبر پیچید. سهمگین و ویران کننده! دست گلچین روزگار دوباره گلچینی کرده بود! بهشتی محبوب جامعه الزهراء (سلام الله علیها) بهشتی شده بود! حق حق هایمان در هم آمیخته بود! هر کد امان در گوشه ای از شهر، در خلوت خودمان با خاطرات شیرینش به نجات نشسته بودیم!

مغناطیس وجود کم نظیر و مهربانش، کم دل جذب نکرده بود! همه مجذوب هایش حالا با دل های به خون نشسته، از فراقش می گفتند. از درس هایی که با علم و عمل، به تمام همراهان و شاگردانش داده بود.

مجموعه عظیم جامعه الزهراء (سلام الله علیها) یکسره در اندوه از دست دادن گوهری ناب نشسته بود! و اکنون، به یاد بود آن نام والا، این مجموعه کوچک را فراهم کردیم تا دقایقی با یاد و نامش آرام گیریم و از محضر علم و عملش خوشه برچینیم.

نظیفه سادات مؤذن

پیام تسلیت سرکار خانم دکتر برقی

مدیر جامعه الزهراء (سلام الله علیها)

باسمه تعالی

بانوی فرهیخته سرکار حاجیه خانم بهشتی (رضوان الله تعالی علیها)، از مفاخر کم نظیر جامعه الزهراء (سلام الله علیها) و از زمره بانوان عالم، صادق، دلسوز، دغدغه مند و با روحیه حفظ وحدت و همدلی بود. این بانوی فرزانه، تلاش و همت خود را صرف تهذیب نفس همراه با تعلیم و تعلم معارف اسلامی نمود تا جایی که نام ایشان در عرصه های علمی و فرهنگی جامعه الزهراء (سلام الله علیها) به عنوان یکی از مهم ترین و تاثیرگذارترین اساتید در تاریخ این مجموعه علمی ثبت خواهد شد. مقام علمی و اخلاقی این بانوی فاضله به حدی است که طلاب اسوه در علم و اخلاق، بهره مندی از محضر ایشان را مغتنم می شمردند. با عنایت به اقدامات برجسته و تاثیرگذاری به جا مانده از حاجیه خانم بهشتی (رحمه الله علیها)، معرفی شخصیت علمی، اخلاقی، خانوادگی و مدیریتی ایشان، گامی در جهت حفظ و تداوم ارزش های اسلامی در جامعه بانوان است. جامعه الزهراء (رحمه الله علیها) با انگیزه تقویت فرهنگ حضور بانوان در مجامع علمی با شاخصه های اسلامی و با هدف استمرار حضور بانوان با حفظ تعالی محیط خانواده، ثبت و نشر ویژگی های این بانوی گرانقدر، معرفی شخصیت علمی و اخلاقی و بزرگداشت مقام ایشان را به عنوان میراث جامعه الزهراء (رحمه الله علیها) در دستور کار خویش قرار داده است. ضمن تشکر و قدردانی از همت و عنایت تمام دست اندرکاران این امر، امیدوارم که مطالعه این مجموعه برای طلاب عزیز و سایر علاقمندان، مفید و موثر واقع شود.

سیده زهره برقی

مدیر جامعه الزهراء (رحمه الله علیها)

پیام تسلیت حجت الاسلام والمسلمین مدنی مدیر وقت جامعه الزهراء (سلام الله علیها)

بسم الله الرحمن الرحيم

انا لله وانا اليه راجعون

درگذشت استاد ارجمند جامعه الزهراء (سلام الله علیها) سرکار خانم بهشتی، از اعضای هیات امنای و اساتید با سابقه این مؤسسه علمی موجب تأثر شد.

این بانوی عالمه با بیش از چند دهه سابقه تدریس و تلاش علمی در حوزه علمیه، نمونه بارز یک بانوی فاضل و عالم و مهذب و متقی بود.

عضویت در هیئت امنای جامعه الزهراء (سلام الله علیها)، تدریس در دانشگاه فرهنگیان، مدیریت گروه علمی تبلیغ در جامعه و همکاری مستمر با بعثه رهبر معظم انقلاب اسلامی در امور حج و زیارت، بخشی از فعالیت های وی در عرصه تعلیم و تعلم و تبلیغ و ترویج معارف مکتب اهل بیت (علیهم السلام) است.

این جانب درگذشت این بانوی فداکار را به طلاب و اساتید جامعه الزهراء (علیها السلام)، دوستان و آشنایان و شاگردان و خانواده ایشان؛ به ویژه همسر مکرمشان، حجت الاسلام والمسلمین برکتین تسلیت عرض کرده، از خداوند منان برای ایشان علو درجات و همجواری با اولیای الهی و برای بازماندگان صبر و اجر فراوان مسالت دارم.

عاش سعیدا و مات سعیدا

روحش شاد و میهمان سفره با کرامت حضرت صدیقه طاهره (سلام الله علیها)

پیام تسلیت حجت‌الاسلام والمسلمین حسین تهرانی
مدیر وقت حوزه علمیه خواهران استان قم

بسم الله الرحمن الرحيم

مَنْ عَمَلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

در این عالم فانی و در عصر ابتلانات و امتحانات جدید، همه روزه خبر از دست دادن مردان و زنان ارزشمند و بزرگی را می‌شنویم که مایه تأسف و تأثر فراوان همگان می‌شود. ارتحال سرکار حاجیه خانم بهشتی که حقیقتاً بانوی عالمه، فرهیخته و متخلق به اخلاق کریمه اسلام عزیز بود، هر آن کسی که کمترین شناخت را از ایشان داشت داغدار نمود. در میان بانوان جامعه اسلامی و بالأخص در میان حوزویان و جامعه الزهراء (سلام‌الله‌علیها) بانوی فرهیخته و ارزشمند کم نیست ولی سرکار خانم بهشتی امتیازات و ویژگی‌هایی داشت که شاید به جرأت بتوان ادعا کرد که او کم‌نظیر بود و جامعه بانوان با ضایعه و مصیبت بزرگی مواجه گردید.

او علم و عمل را با هم داشت. اوصاف عالم حقیقی را به‌خوبی می‌شد در او مشاهده نمود. حلم و آرامش او و در عین حال دغدغه دین داشتن و فعال و پر انرژی بودن برای تربیت نسل آینده. برایش فرقی نداشت که تدریس مکاسب و دروس سطوح عالی در حوزه داشته

باشد و یا در دانشگاه و حتی برای دانش آموزان مدارس آموزش و پرورش معلمی کند. اخلاق‌مداری به‌ویژه ادب و تواضع در او موج می‌زد.

به درستی می‌توان شهادت داد که هیچ‌گاه به دنبال پست و عنوان نبود، بلکه وظیفه مدار بود و واقعاً عاشق علم و تعلیم و تعلم. هر مسئولیتی را بر اساس وظیفه شرعی می‌پذیرفت. او از امور جزئی و حواشی پرهیز می‌کرد و به کارهای اساسی می‌پرداخت و با وجود تدریس در سطوح عالی، در عین حال، خودش را از تحصیل علم و معنویت مستغنی نمی‌دید و تا پایان عمر به آموختن و رشد علمی و معنوی خود می‌اندیشید و آن را دنبال می‌کرد. آری حقیقتاً بهشتی شد که شایستگی آن را داشت.

این خدمتگزار کوچک که ۱۰ سال در جامعه الزهراء (سلام‌الله‌علیها) انجام وظیفه نمودم، از همان ابتدای مسئولیت در جایگاه مدیریت تحصیلات تکمیلی، به ظرفیت و ارزشمندی ایشان به شدت پی برده و معتقد بودم و همیشه آرزو داشتم تا روزی بتوانیم ایشان را به عنوان «بانو امین ثانی» به جامعه اسلامی معرفی نمایم ولی امروز با دلی پر خون، در غم مادری دلسوز و معلمی بزرگ نشسته‌ایم و تسلیم امر و حکمت الهی هستیم.

یقیناً هیچ‌کسی جز خدای بزرگ نمی‌تواند این غم جانسوز را التیام بخشد و هیچ‌چیزی نمی‌تواند یاد و خاطره مجاهدت‌های این بانوی بزرگ را از یادها ببرد.

از خدای متعال عاجزانه می‌خواهیم که او را با وجود نازنین حضرت زهرا (سلام‌الله‌علیها) محشور نماید و به بانوان حوزوی توفیق دهد که هر چه سریع‌تر جای خالی آن سفرکرده بهشتی را پر کنند.

این جانب به عنوان عضوی از خانواده بزرگ جامعه الزهراء (سلام‌الله‌علیها) این مصیبت بزرگ را به مدیریت معزز، اعضای محترم هیئت امنا، اساتید، مسئولان، طلاب شریف و خانواده ایشان تسلیت عرض نموده، برای همه داغدیدگان از خدای بزرگ صبر و اجر طلب می‌نمایم.

پیام تسلیت سرکار خانم رامشک

مدیر گروه علمی آموزشی تبلیغ جامعه الزهراء (سلام الله علیها)

خانم بهشتی ملاک عمل را رضایت الهی دانسته و خداوند را با تمام عظمتش در تمام امور خود حاضر و ناظر می‌دیدند؛ به گونه‌ای که این امر در تمام کارهایشان هویدا بود تا جایی که در همه نوشتارها و گفتارهای خود تقید داشتند نام خداوند را حتماً با صفت متعال به کار برند و به دیگران نیز توصیه می‌کردند.

از جمله دغدغه‌های این بانو، اصلاح جامعه (در سطح کلان) بود و برای رسیدن به این هدف، سرمایه‌گذاری برای قشر دانش آموز را لازم و ضروری می‌دانستند؛ زیرا آنان را مستعدتر دانسته و معتقد بودند تبلیغ برای این قشر آثار ماندگارتری خواهد داشت، به همین منظور تلاش‌های فراوانی در جهت رشته تربیت مبلغ دانش‌آموزی داشتند.

از دیگر خصوصیات این الگوی زن مسلمان، عمل کردن به وظیفه در هر موقعیتی بود. به یاد دارم که ایشان پس از مراجعت از آخرین سفر حج خود برایم تعریف کردند که در روز پایان سفر بین رفتن به مسجدالحرام جهت انجام طواف وداع و پیگیری امور تبلیغی معینه‌ها مردد بودند که در نهایت ایشان علیرغم میل باطنی شدید به زیارت وداع، به خاطر عمل به وظیفه از رفتن به مسجدالحرام صرف‌نظر کرده و به ساماندهی امور زائران و مبلغان پرداختند و در حسرت آخرین زیارت و طواف وداع ماندند.

یادمان

نام: مهرانز بهشتی

متولد: ۱۳۴۳، تهران

فرزند اول خانواده، دارای یک برادر و دو خواهر

رحلت: سوم مهرماه ۱۳۹۹

پدر: کارمند اداره برق و مخابرات

مادر: خانه دار

فرزندان: دو دختر، متولد ۱۳۶۵ و یک پسر، متولد ۱۳۷۳

مادر در یک خانواده متدین و تحت تربیت مادری عفیف و مهربان و پدری دلسوز و فداکار و عاشق خانواده رشد کردند. به علت اصرار خانواده و استعداد وافر ایشان در امر تحصیل، دوران دبیرستان را در یکی از برترین مدارس تهران به نام خوارزمی سپری نمودند. ایشان از همان ابتدا به مسائل مذهبی و واجبات مثل نماز، روزه، حجاب و... و انجام مستحبات حساسیت و دقت ویژه‌ای داشتند و همیشه در کنار تحصیل دروس رسمی از مطالعه کتب مذهبی، غافل نمی‌شدند. مادر همیشه نقل می‌کردند از همان دوران نوجوانی نسبت به وقت و هدر ندادن آن، دغدغه داشتند و همیشه مشغول انجام کارهای مفید مثل آشپزی، خیاطی و هنرهای دستی می‌شدند.

با طلوع انقلاب، ظرفیت عظیمی از استعدادهای انسان‌های پاک به منصفه ظهور رسید که وجود نازنین ایشان نیز از این امر مستثنا نبود. مادر از همان اوایل انقلاب در راستای تبلیغ مبانی انقلاب، فعالیت سیاسی و دینی خود را با حضور در انجمن اسلامی دانش‌آموزان آغاز کردند. دغدغه کسب علوم دینی و هدایت‌گری و کمک به نوجوانان و جوانان باعث شد ایشان تصمیم بگیرند به قم هجرت کنند و با لطایف الحیل و مهربانی و درخواست عاجزانه از پدر و مادر، موافقت و رضایت ایشان را کسب کرده و رهسپار دیار غربت شوند.

ایشان با اشتیاق زایدالوصفی ابتدا در مکتب توحید قم و سپس در جامعه‌الزهراء (سلام‌الله‌علیها) دوره‌های علمی، اخلاقی و تربیتی را با اساتید برجسته، طی نموده و خود را آماده تعلیم، تبلیغ و تربیت بانوان در سطوح مختلف نمودند.

اهتمام حد‌اکثری به تحصیل، جدیت در مطالعه و مباحثه، اقدام به تدریس درس‌هایی که فرا گرفته بودند با همراهی هم‌بختی‌های باتقوا و مستعد و تلاشگر، از ویژگی‌های این دوره از عمر بابرکت ایشان است.

جامعه‌الزهراء (سلام‌الله‌علیها) از نظر آن عزیز سفر کرده، بستر پاک و فضای مطهری بود که تحت عنایت حضرت زهرا قرار داشت؛ بنابراین رسالت این مؤسسه علمی را در حد رسالت انبیاء و اولیا می‌دانستند که در تربیت علمی و اخلاقی بانوان مستعد جهت خدمت به دین مقدس اسلام و نظام مقدس اسلامی و ولایت فقیه می‌توانند در عرصه‌های علمی، پژوهشی، اخلاقی و بصیرتی تأثیرگذار باشند.

هدف مورد نظر ایشان در زندگی، تحصیل رضایت و محبت الهی بود و توصیه ایشان به خواهران طلبه هم بر همین محور متمرکز بود، برای همین تحصیل و فعالیت اجتماعی را برای خواهران بر محور وظیفه و عبودیت تعریف می‌کردند، حتی ایشان در برهه‌ای از زندگی به خاطر تربیت و حضانت فرزندان، حدود شش سال فعالیت‌های بیرون از منزل را بسیار محدود کردند تا به امور نگهداری از فرزندان برسند. بنابراین ایشان تحصیل و فعالیت‌های اجتماعی بانوان را مشروط به تشخیص وظیفه و رعایت اهم و مهم و مصالح خانواده، تعریف و توصیه می‌فرمودند.

مرحومه خانم بهشتی به دعای خیر پدر و مادر بسیار معتقد بودند و با وجود دوری راه سعی می‌کردند به ایشان سر بزنند و احتیاجات مادی و معنوی آنها را در حد توان برآورده کنند؛ حتی نسبت به دیگر اعضای خانواده خود توجه داشتند و در امر انتخاب رشته، انتخاب شغل و همسر، به عنوان خواهری دلسوز و مشاوره‌ی امین، همراهی می‌کردند.

مادر با تمام وجود به فرزندان خود ابراز محبت می‌کردند، با فرزندان بیرون از منزل تماس می‌گرفتند، از احوالات آنها جويا می‌شدند. به مناسبت‌های مذهبی اهمیت ویژه می‌دادند و سعی می‌کردند فلسفه آن را به زبان ساده برای فرزندان و نوه‌ها تبیین کنند.

تلطیف فضای خانه و خانواده، سیطره محبت و صفا در روابط خانوادگی، ایثار و از خودگذشتگی در بحران‌ها و مشکلات زندگی و حمایت مادی و معنوی از فرزندان در عین مستقل بار آوردن آنها از ویژگی‌های بارز این مادر عزیز بود.

سرزمین نورانی وحی، میعادگاه عاشقان توحید و مکه مکرمه و مدینه منوره یادآور حوادث و خاطراتی از حضرات معصومین (علیهم‌السلام) است. این پناهگاه و کهف حصین هر سال در ایام مناسک حج، دل‌های مشتاق را به سوی خود می‌طلبد و با تطهیر وجودی زائران، آنها را برای یک زندگی عالمانه و عابدانه و عاشقانه مهیا می‌سازد. مرحوم بانو بهشتی با درک این حقیقت ناب، علاقه ویژه‌ای به این اماکن مقدس داشت و خدمت به زائران کوی دوست را بهترین وسیله تقرب به خدا می‌دانست. ایشان می‌فرمود: «مکه و مدینه، مسجدالحرام و مسجدالنبی (صلی‌الله‌علیه‌وآله) بهترین و زیباترین نقطه روی زمین است و من بیشترین حظ و بهره را در بودن در این اماکن می‌برم، هیچ کجای دنیا را به این اندازه دوست ندارم».

ایشان در راستای خدمت به زائران بیت‌الله الحرام از هیچ تلاشی فروگذار نمی‌کرد و در سفرهای متعدد با مردم مناطق مختلف از هر گویش و منشی همسفر می‌شد و نه تنها به عنوان مسئول بیان احکام و مسائل شرعی بلکه در بسیاری از مسائل خانوادگی، عقیدتی، سیاسی و... مشاور و همدم و طیب معنوی بود. توجه به امور زائرین و مدیریت کارها طبق نقل خود ایشان گاهی موجب می‌شد در طول سفر نتواند به تنهایی به زیارت برود. البته ایشان ثواب خدمت به حجاج را کمتر از زیارت و طواف نمی‌دانست.

به قلم دختر مرحومه

سیره رفتاری استاد در کلام همکاران

سرکار خانم زهرا عبداللهی

سرکار خانم بهشتی برای تدریس، بدون مطالعه و مشورت با اساتید دیگر هم‌رشته، سر کلاس نمی‌رفتند و تلاش می‌کردند درس، حقیقتش ادا شود. مهم‌ترین مسئله در ارتباط با شاگردان، تکریم آنها بود و با شاگردان، بسیار مودب و دقیق رفتار می‌کردند.

ایشان به مسئله حج بانوان نگاه دیگری داشتند؛ در حالی که وظیفه ایشان امور اجرایی حج بود ولی تلاش می‌کردند ابعاد اخلاقی تربیتی این مناسک و تأثیر معنوی آن را در بانوان تقویت نمایند و برای این مهم از افراد خیره و صاحب نفس، استفاده می‌کردند.

رمز موفقیت ایشان، وظیفه‌شناسی بود؛ چه در خانواده و چه در اجتماع.

سرکار خانم طاهره حیدری‌مجد

سرکار خانم بهشتی همیشه سعی می‌کردند در تبلیغ، مستند و مستدل صحبت کنند و در این مورد خیلی حساس و دقیق بودند. مهم‌ترین دغدغه ایشان در مورد طلاب جوان، این بود که پایه‌های اعتقادی آنها را تقویت کنند. با اینکه از خانواده مرفهی بودند ولی متواضع و ساده و در عین حال آراسته و جذاب بودند. ایشان در همه امور اعم از تدریس، تبلیغ و مدیریت برنامه‌ها از دوستان و اهل‌نظر مشورت می‌گرفتند. در خانواده، مصداق ام‌الرئوف و همسری نمونه بودند.

سرکار خانم ناهید طیبی

مرحوم بهشتی، بسیار خوش برخورد، بااخلاص و بانشاط بودند و همیشه به مخاطبان خود انرژی مثبت می‌دادند. رضایتمندی از زندگی، ابراز علاقه به همسر و فرزندان و اقوام و اهمیت زیاد به خانواده و وظایف همسری و مادری از ویژگی‌های بارز ایشان بود. نکته قابل توجه در برخورد و ارتباط با دیگران خصوصاً شاگردان و طلاب، تذکر و موعظه غیر مستقیم و با بیانی شیرین و جذاب بود.

سرکار خانم صدیقه شاکری

مرحوم سرکار خانم بهشتی، بسیار منظم، سخت کوش و جدی، مهربان و دلسوز، باگذشت و بااخلاص بودند و این باعث برکت و اثر در کار و تدریس ایشان می شد.

ارتباط این بزرگوار با شاگردان، اساتید دیگر و همکاران، بسیار با احترام، کریمانه، متواضعانه و صمیمی بود و سعی می کردند حق کسی ضایع نشود. در برنامه تدریس، در عین اینکه در آموزش جدی بودند، بر پرورش شاگردان بیشتر از آموزش اهتمام داشتند. افراد زیادی در مسائل و مشکلات به ایشان مراجعه می کردند و برای حل آنها، مشاوره می گرفتند.

در زندگی خانوادگی، مطیع و لطیف نسبت به همسر، حساس نسبت به تربیت فرزندان و متعهد به مراقبت از مادر و پیشرفت همه جانبه خواهران و برادران خود بودند.

بسیار ولایتمدار و انقلابی بودند و نسبت به حوزه و دانشگاه حساسیت و دقت داشتند؛ به طوری که طلاب و دانشجویان، خیلی زود مجذوب اخلاق و درس ایشان می شدند.

در برنامه مناسک حج که ایشان چندین سال مسئولیت داشتند، سعی می کردند بهترین مبلغان را انتخاب کنند تا این مراسم عبادی، تأثیر شایانی از لحاظ تربیتی و معنوی داشته باشد.

به طور خلاصه می توان گفت چون ایشان اهل عمل خالصانه بودند و در همه امور خدا را در نظر داشتند، توانستند این همه تأثیرگذار باشند.

سرکار خانم فریبا علاسوند

به گمانم باید دل را دریا کرد تا بتواند این طوفان های غم را در خود جا دهد. دوستش داشتم؛ به خاطر خوبی هایش، به خاطر صفایش، به خاطر روی خندان و همه حسن ظنش، به خاطر آرمانش، برای آن همه استعداد و دانش و روح تکاپو گرش. دوستش داشتم؛ چون متواضع، مهربان و بسی دلسوز بود. رقابت منزجر کننده نداشت و خوبی های دیگران را می دید و شاد می شد. جایش خالی است.

وقتی خوبان می روند، جای آنها با همه خوبی هایشان خالی می شود؛ انگار که جهانی خالی می شود و این هنگام، آدمی می فهمد که خوبی ها و خوب ها چقدر وجودشان منبسط و با عظمت است.

سرکار خانم فرزانه حکیمزاده

مرحومه خانم بهشتی به معنی واقعی طلبه بودند. عشق به آموختن علم همراه با تهذیب نفس، اشتیاق به انتقال آموخته‌ها به شاگردان و تربیت معنوی آنان، استقبال از پرسشگری شاگردان و پاسخگویی دقیق و با مطالعه، تواضع غیرقابل وصف استاد، مثال زدنی است.

از رموز موفقیت ایشان:

۱. تلاش شبانه‌روزی برای رسیدن به اهداف و دوری از کسالت؛
۲. احساس تکلیف نسبت به نسل جوان و تبیین مسائل اعتقادی با دلیل و برهان قرآنی و حدیثی؛
۳. عدم توجه به عناوین و پست و مقام؛
۴. انگیزه بالا و خوش‌بینی به آینده؛
۵. تهذیب نفس و ارتباط زیاد با خدا و اهل‌بیت (علیهم‌السلام)؛
۶. باور به توانمندی‌های بالای زنان با حفظ ارزش‌های دینی چون عفاف و حجاب.

سرکار خانم ملیحه لباف

در دوران تحصیل بسیار سخت کوش و پرتلاش و همت بلندی داشتند و به کم قانع نبودند. از استعداد بالایی هم برخوردار بودند.

در جلسات شورای تربیتی که به همت خانم سیدی در دبیرستان تشکیل می‌شد، عضو ثابت شورا بودند و همیشه نظرات خوب و کاربردی می‌دادند. در تدریس بسیار مهربان ولی جدی بودند و از شاگردان تکالیف مربوط را مطالبه می‌کردند و این به خاطر شدت علاقه‌ای بود که به آنها داشتند. بسیار وقت‌شناس، موقعیت‌شناس و با برنامه بودند و برای اجرای برنامه‌های ضروری با کسی تعارف نداشتند. به تزکیه و رشد اخلاقی شاگردان اهمیت می‌دادند و تذکرات، اغلب غیر مستقیم و کلی بود ولی در صورت لزوم تذکر خصوصی هم داشتند.

نگاه ایشان به حوزه‌های علمیه خواهران بسیار بلند بود. اهتمام ایشان این بود که آیات و روایات تمام دستورالعمل‌های سبک زندگی سالم را داراست و حوزه‌های علمیه خواهران می‌توانند با استخراج این دستورالعمل‌ها و تبلیغ آنها، تأثیر زیادی در اصلاح سبک زندگی زنان مسلمان داشته باشند.

ایشان اهل تهجد و توسل و عرض ارادت به پیشگاه ائمه اطهار (علیهم‌السلام)؛ خصوصاً آقا امام زمان بودند و این باعث برکت و تأثیر بیشتر در کارهای ایشان می‌شد.

در مورد مناسبی که ایشان مسئولیت داشتند، با دقت زیاد از افراد خبره و اهل دل استفاده می‌کردند تا بتوانند از این فریضه، نهایت بهره‌برداری اخلاقی و تربیتی را برای خواهرانی که به حج مشرف شده‌اند داشته باشند.

در زندگی خانوادگی الحمدلله همسر همراهی داشتند و خود استاد هم نسبت به همسر بسیار صمیمی بودند و احترام زیادی قائل بودند و این درک متقابل رمز پیشرفت ایشان بود.

ایشان اعتقاد به مقام عظمای ولایت داشتند و تلاش می‌کردند منویات و اهداف رهبر معظم انقلاب اجرایی شود.

سرکار خانم بهشتی از اساتید برجسته‌ای بودند که در نظرسنجی از طلاب و شاگردان ایشان، حائز امتیاز بسیار بالایی می‌شدند و این، نشانه تبحر در تدریس، رعایت آداب استادی و اخلاق کریمانه ایشان بود. اشتیاق به تعلیم و تربیت، حفظ کرامت شاگردان و نگاه برابر داشتن به آنها و امانتداری و حفظ اسرار شخصی از ویژگی‌های شاخص آن مرحومه بود.

در خانواده نسبت به همسر، بسیار متواضع، با فرزندان، بسیار مهربان و دقیق بودند و آنان را در انتخاب استاد و دوستان راهنمایی می‌کردند. به وظایف خانوادگی توصیه می‌کردند و خود عامل به وظیفه بودند. ایشان به سفر حج و زیارت خانه خدا و سرزمین وحی بسیار مشتاق بودند؛ به طوری که از مدت‌ها قبل از تشریف، شوق زیارت در چهره ایشان نمایان بود. با اینکه در این سفر به خاطر کثرت مراجعات خواهران، بعضی مواقع تشریف روزانه به اماکن مقدس میسر نبود و فشار کاری زیادی روی ایشان بود؛ اما وقتی برمی‌گشتند، با آن چهره نورانی چنان از لذات معنوی سفر صحبت می‌کردند که گویی در این سفر اصلاً خسته نشده‌اند و همه، احساس آرامش و سکینه را در چهره ایشان می‌دیدند.

در محیط کاری، هرگز پیگیر مسائل مادی و حقوق نبودند و بسیار عزتمند زندگی می‌کردند. نسبت به مسائل ساده یا شخصی، عکس‌العمل نشان نمی‌دادند؛ اما در مسائل مهم و حساس، جدی بودند و با کسی تعارف نداشتند، البته نگاه ایشان نسبت به افراد، همیشه مثبت و با حسن نیت بود.

به اعتقاد ایشان، جامعه‌الزهراء(سلام‌الله‌علیها) با تربیت خواهران فرهیخته و مهذب، باید چون ستاره‌ای بدرخشد و به پیشرفت نظام اسلامی و منویات رهبر معظم انقلاب کمک کند. به همین دلیل اولویت برنامه‌ها و تدریس ایشان با این مرکز بود و بعد با دانشگاه‌ها و موسسات دیگر همکاری می‌فرمودند. تدریس در دبیرستان را باعث سرزندگی خود می‌دانستند و معتقد بودند آنجا سرچشمه است که می‌توان با شناسایی دانش‌آموزان مستعد و تربیت آنها به بالندگی و پیشرفت جامعه‌الزهراء(سلام‌الله‌علیها) کمک کرد.

به طور کلی عوامل موفقیت ایشان:

۱. داشتن هدف برای آمدن به حوزه؛
۲. پایبندی و عمل به آنچه آموخته بودند؛
۳. تواضع و محبت به همسر و فرزندان و اقوام؛
۴. داشتن نگاه مثبت و کریمانه به افراد؛
۵. ارادت و توسل به اهل‌بیت(علیهم‌السلام)؛ خصوصاً حضرت زهرا(سلام‌الله‌علیها)؛
۶. داشتن تقوا و خودسازی.

سرکار خانم شیما ایزدی

مرحومه خانم بهشتی، شخصی باهوش و خوش استعداد، باراده و پشتکار و جدی بودند برای رسیدن به اهداف بلندی که داشتند.

ایشان باوجود توانمندی در ادامه تحصیل در بهترین رشته‌ها و در بهترین دانشگاه‌ها، تحصیل در حوزه علمیه را برگزیدند و با علاقه و پشتکار مثال زدنی به مراتب عالی علمی و عملی نایل شدند.

قدرت تفکر، نظم و برنامه‌ریزی و استفاده بهینه از فرصت‌ها و دغدغه خدمت به نظام مقدس جمهوری اسلامی موجب شده بود در زمینه امور بانوان، تربیت نیروهای نخبه حوزوی برای حضور در عرصه‌های مهمی مثل تبلیغ در حج و عمره و غیره نیز گام‌های موثری بردارند.

از نظر اخلاقی، بسیار دلسوز، متواضع و پرکار بودند و در فضای خانواده نیز در خدمت به همسر و فرزندان بسیار جدی و مقید بودند و به لطف خدا در موقعیت‌های مختلف علمی و تبلیغی و مسوولیت‌های گوناگون اجتماعی، همراه و مشوق و همکار همسرشان بودند و فرزندان مومن و متدین و بسیار موفق‌تری تربیت کردند که هر یک از آنها در زمینه‌های مختلف تحصیل و مسوولیت، نمونه بودند.

هزاران حیف و حسرت از اینکه این خواهر عزیز و بنده صالح خدا و خدمتگذار راستین اسلام و انقلاب را از دست دادیم و از این وجود بارزش محروم شدیم. انشالله با پیامبر اکرم و اهل‌بیت پاکشان محشور شوند و دعای خیرشان شامل حال ما گردد.

دست نوشته های استاد

بسم الله الرحمن الرحيم

همچنان که در دیدن اشیای مادی به طور واقعی نیاز به نور می‌باشد، به نظر می‌رسد انسان از لحظه‌ای که پا به عرصه زندگی گذاشته، برای تشخیص حقیقت امور، نیازمند به نورانیتی بوده است و از آنجا که وجود او و همه ی موجودات دیگر، وابسته به وجود پروردگار متعال و نشأت گرفته از آن وجود مقدس است، لذا در شناخت خود و سایر هستی به نحو واقعی، باید از پروردگار خود و آن نور مطلق مدد جوید. الله نور السماوات و الارض...

و جالب توجه است که خداوند تبارک و تعالی با توجه به این نیاز انسان و محدودیت‌های وی در شناخت کامل هستی و من جمله راه سعادت و خوشبختی خود، وعده هدایت و راهنمایی در این زمینه که از آن تعبیر به نور شده است را به انسان داده است تا از طریق زائل نمودن ظلمت‌ها شناخت به حقایق هستی نائل گردد.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا
با مراجعه به آیات قرآن کریم ملاحظه می‌شود:

اولاً: نور ملکوتی همان قرآن و سایر کتب آسمانی است.

قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا
و از اسلام و هدایت پروردگار تعبیر به نور شده است:

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

ثانیاً: خداوند است که هدایتگر به نور می‌باشد:

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

ثالثاً: این هدایت به اذن الهی و از طریق ملائکه و نبی و کتاب صورت می‌گیرد:

هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

رابعاً: انسان به واسطه بهره‌مندی از هدایت‌های الهی و نورانی که نصیب او می‌گردد، به اموری نائل می‌شود و این نور برای او آثاری دارد، از آن جمله:

الف. قبول اسلام و ایمان و ذکر و یاد خداوند: أَمَّنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ قَوْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ

ب. نجات از همة ظلمت‌ها و پلیدی‌ها: يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

ج. هدایت به صراط مستقیم و عبودیت: يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

و. سعادت ابدی؛ چرا که این نور وسیله‌ای برای حرکت در عالم آخرت نیز می‌باشد: يَوْمَ يَقُولُ الْمُتَّقُونَ وَالْمُتَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا

ه. رحمت الهی: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرُسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلَ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

ز. آرزش

ح. همراهی و ملحق شدن به شهدا: وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّجِيمِ

ط. حیات حقیقی اَوْمَنْ كَانَ مِثْنًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُينٌ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و....

تذکر مهم در این رابطه: مهم‌ترین عامل در نورانی شدن انسان، اذن و مشیت الهی و توفیق حضرت حق می‌باشد. لذا بدون جذبه و کشش ملکوتی، هیچ‌گونه هدایت و نورانی‌تی ممکن نمی‌باشد: وَوَلَا قُضِيَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا (نور/۲۱)

وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ

نتایج بحث:

زندگی بدون توجه به راهنمایی‌های الهی و عدم ایمان به او ظلمانی است. وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَ بُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ

زندگی بدون ایمان به حضرت حق (کفر) دروغین است. وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيَعَةٍ يَخْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ

زندگی بدون خداوند و نورانیت او، مردگی است. اَوْمَنْ كَانَ مِثْنًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُينٌ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله

حمد و سپاس خدای را که ما را هدایت نمود و در زمره هداییمان قرارمان داد. اکنون که در آستانه وداع با این مرحله از تحصیل می‌باشیم، از خداوند می‌خواهیم ما را هیچگاه فارغ از تحصیلات علوم الهی قرار ندهد و همواره در این راه پایدارمان بدارد. همچنانکه رمز سعادت و خوشبختی و رسیدن به مقام «لا خوف علیهم و لا هم یحزنون» استقامت در راه بندگی دانسته شده و مقدمه بندگی، شناخت و علم به معبود و رمز و رازهای این طریق است: قال الله تعالی: الذین قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل علیهم الملائکه الا تخافوا و لاتحزنوا...

و البته باید در نظر داشته باشیم که استقامت در این مسیر بس مهم‌تر و مشکل‌تر از اصل بودن در راه است و شاید به همین دلیل پیامبر مکرم اسلام _صلوات الله علیه و آله_ وقتی خداوند تعالی در سوره مبارکه هود به ایشان فرمود: «فاستقم كما امرت و من تاب معك» فرمودند شیبتنی سوره هود (سوره هود مرا پیر کرد)

امیدواریم که خداوند منان همواره خود عهده‌دار همه امور ما باشد همان‌طور که شایسته اوست.

اللهم تَوَلَّ من امری ما انت اهله

التماس دعا از شما خواهر عزیز دارم

بهشتی

اللهم وفقنا لما تحب وترضى